

זוהר הקדוש עם פירוש מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזוה"ק פרשת אמור
חלק 1 - פרשת משפטים

מיתוך מדבש	וילנא	יום
תיג-תיח	קב ע"א	ראשון
תיח-תכג	קב ע"ב	שני
תכג-תכט	קג ע"א	שלישי
תכט-תלה	קג ע"ב	רביעי
תלה-תמב	קד ע"א	חמישי
תמב-תמט	קד ע"ב	שישי
תמט-תנה	קה ע"א	שבת

אין אמונה אמתית אלא בעוסקי התורה

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, דְּבַר אֶל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח (תהלים לב ט) אֵל תִּהְיוּ פָּסוּס פֶּפֶרְד אֵין הָבִין וְגו', בְּכַמָּה זְמַנִּין אֹרִייתָא אֶסְהִידַת בְּהוּ בְּבַנֵּי נָשָׂא, כַּמָּה זְמַנִּין אַרְיִמַת קָלִין לְכָל סְטָרִין לְאַתְעָרָא לְהוּ, וְכִלְהוּ דְמִיכִין בְּשִׁינְתָא בְּחֻבְיָהוֹן (ס"א בְּחֻרְיָהוֹן), לֹא מְסַתְפְּלִין וְלֹא מְשַׁגְּיחִין, בְּהִיף אַנְפִּין יְקוּמוּן לְיוֹמָא דְדִינָא עֲלָאָה, כַּד יִתְבַּע לֹון מְלָפָא עֲלָאָה עֲלֻבּוֹנָא דְאֹרִייתָא, דְצוּוּחַת לְקַבְּלִיהוֹן וְלֹא אֶהְדְּרוּ אַפִּין לְקַבְּלָהּ, דְכִלְהוּ פְּגִימִין בְּכִלְאָ, דְלֹא יִדְעוּ מְהִימְנוּתָא דְמְלָפָא עֲלָאָה, וְוִי לֹון וְוִי לְנַפְשָׁהוֹן.

דְּהָא אֹרִייתָא בְּהוּ אֶסְהִידַת, וְאָמַרְתָּ (משלי ט ד) מִי פְתִי יִסוּר הִנָּה חֶסֶר לֵב אָמְרָה לֹו, מְהוּ חֶסֶר לֵב, דְלִית לִיה מְהִימְנוּתָא, דְמָאן דְלֹא אֲשַׁתְּדַל בְּאֹרִייתָא לָאוּ בִיה מְהִימְנוּתָא, וּפְגִים הוּא מְפֻלָּא.

מתוק מדבש

אין אמונה אמתית אלא בעוסקי התורה

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, דְּבַר אֶל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, כְּדִי לְפַרְשׁ פְּסוּק זֶה רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח הַקְּדִים לְפַרְשׁ מַה שְׂכַתוּב אֵל תִּהְיוּ פָּסוּס פֶּפֶרְד אֵין הָבִין וְגו', וְאִמַר בְּכַמָּה זְמַנִּין אֹרִייתָא אֶסְהִידַת בְּהוּ בְּבַנֵּי נָשָׂא בְּכַמָּה פַעֲמִים הַעִידָה וְהַזְהִירָה הַתּוֹרָה לְבַנֵּי הָאָדָם שִׁיזְהָרוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם, כַּמָּה זְמַנִּין אַרְיִמַת קָלִין לְכָל סְטָרִין לְאַתְעָרָא לְהוּ כַּמָּה פַעֲמִים הַרִימָה קוּלָה לְכָל הַצַּדִּידִים לְעוֹרֵר אוֹתָם לְלִמּוּד הַתּוֹרָה, וְכִלְהוּ דְמִיכִין בְּשִׁינְתָא בְּחֻרְיָהוֹן וְכוּלָם נִרְדָּמִים בְּשִׁינָה בְּחֻרֵי עֵינֵיהֶם, לֹא מְסַתְפְּלִין וְלֹא מְשַׁגְּיחִין עַד שְׁאִינָם מְסַתְכִלִים בְּעֵינֵי שְׂכֻלָם, וְאִינָם מְשַׁגְּיחִים עַל הַעֲתִידוֹת, בְּהִיף אַנְפִּין יְקוּמוּן לְיוֹמָא דְדִינָא עֲלָאָה בְּאִיזָה פְּנִים יְקוּמוּ לְיוֹם הַדִּין הַגְּדוּל, כַּד יִתְבַּע לֹון מְלָפָא עֲלָאָה עֲלֻבּוֹנָא דְאֹרִייתָא כְּשֶׁהַמֶּלֶךְ הַעֲלִין יִתְבַּע מֵהֶם אֵת עֲלֻבּוֹן הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא עֲלוּבָה עַל שְׁאִינָם עוֹסְקִים בָּהּ, דְצוּוּחַת לְקַבְּלִיהוֹן וְלֹא אֶהְדְּרוּ

אַפִּין לְקַבְּלָהּ שֶׁהִיא צוּעֶקַת כְּנַגְדָם שִׁיבֹאוּ לְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְאִינָם מְחֻזְרִים פְּנִיָהם אֲלֵיהָ, דְכִלְהוּ פְּגִימִין בְּכִלְאָ לְפִי שְׂכוּלָם הֵם פְּגוּמִים בְּכָל מִינֵי עֲבִירוֹת, דְלֹא יִדְעוּ מְהִימְנוּתָא דְמְלָפָא עֲלָאָה שְׁאִינָם יוֹדְעִים וְאִינָם שְׁמִים עַל לְבָם אֵת אִמוּנַת הַמֶּלֶךְ הַעֲלִין הַקַּבָּ"ה, וְוִי לֹון וְוִי לְנַפְשָׁהוֹן אוֹי לְגוּפָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאוֹי לְנַפְשָׁם לְעוֹלָם הַבָּא.

ולא תאמר וכי כולי עלמא שומעים את הכרות התורה, לזה אמר דְּהָא אֹרִייתָא בְּהוּ אֶסְהִידַת וְאָמַרְתָּ כי התורה מעידה ומזהרת בהם, כלומר שמקרא מלא הוא שהתורה אומרת לבני אדם מִי פְתִי יִסוּר הִנָּה חֶסֶר לֵב אָמְרָה לֹו פִירוּשׁ אֲפִילוּ מִי שֶׁהוּא פְתִי, הַתּוֹרָה קוֹרֵאת לוֹ שִׁיקֵרֵב וְיִסוּר אֲלֵיהָ לְלִמּוּד תּוֹרָה, כִּי לְכָל בֶּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ חֵלֶק בְּתוֹרָה, וְמִי שְׁאִינוּ לּוֹמֵד פּוֹשַׁע הוּא, וְשׁוֹאֵל מְהוּ חֶסֶר לֵב מִי הוּא חֶסֶר לֵב, וּמְשִׁיב דְלִית לִיה מְהִימְנוּתָא מִי שְׁאִין לוֹ אִמוּנָה, כְּלוֹמֵר שְׁאִין הָאִמוּנָה קְבוּעָה בְּלִבּוֹ כְּרָאוּי (וגם המלכות נקראת אמונה ונקראת לב), וְהַטַּעַם דְּמָאן דְלֹא אֲשַׁתְּדַל בְּאֹרִייתָא לָאוּ בִיה מְהִימְנוּתָא כִּי מִי

אָמְרָה לוֹ, אֹמְרָה לוֹ מִבְּעֵי לִיָּהּ, כְּמָה דַּאֲתָ אָמַר (תהלים מב י) אֹמְרָה לְא"ל סְלַעֵי, מְהוּ אָמְרָה, אֵלָא לְאֶכְלָלָא וּלְאַתּוּסְפָּא אֹרִייתָא דְלַעֲיִלָא, דְּהִיא קְרִייתָהּ לִיָּהּ חֶסֶר לֵב, פְּגִים מְמַהִימְנוּתָא. דְּהִכִּי תְנִינָן, כֹּל מָאן דְּלֹא אֲשַׁתְּדַל בְּאֹרִייתָא, אָסִיר לְמַקְרַב לְגַבִּיָּה לְאַשְׁתַּתְּפָא בְּהַדְיָה, וּלְמַעְבַּד בֵּיהּ סְחוּרְתָא, וְכֹל שְׁפָן לְמַהֲרָ עֲמִיָּה בְּאֹרְחָא, דְּהָא לִית בֵּיהּ מְהִימְנוּתָא.

רק העוסק בתורה יכול להמשיך נפש כשרה לבנו

דְּהִכִּי תְנִינָן, כֹּל מָאן דְּלֹא אֲשַׁתְּדַל בְּאֹרִייתָא, אָסִיר לְמַקְרַב לְגַבִּיָּה לְאַשְׁתַּתְּפָא בְּהַדְיָה, וּלְמַעְבַּד בֵּיהּ סְחוּרְתָא, וְכֹל שְׁפָן לְמַהֲרָ עֲמִיָּה בְּאֹרְחָא, דְּהָא לִית בֵּיהּ מְהִימְנוּתָא.

(ועל דא) תְנִינָן, כֹּל בַּר נֶשׁ דְּאֲזִיל בְּאֹרְחָא, וְלִית עֲמִיָּה מְלִי דְאֹרִייתָא, אֲתַחֲיִיב בְּנַפְשִׁיהּ, כֹּל שְׁפָן מָאן דְּאֲזַדְדוּג בְּאֹרְחָא עִם מָאן דְּלִית בֵּיהּ מְהִימְנוּתָא, דְּלֹא חָשִׁיב לִיקְרָא דְמֵאֲרִיָּה וְדִידִיָּה, דְּלֹא חָס עַל נַפְשִׁיהּ.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מָאן דְּלֹא חָס עַל נַפְשִׁיהּ, הֵיךְ יִשְׁלוֹף נַפְשָׁא דְכִשְׂרָא לְבָרִיָּה, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, תְּוֹהֲנָא עַל דְרָא, וְהָא אֲתַמַּר מְלָה וְכוּ', וְעַל דָּא כְּתִיב אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אֵין חֲבִין.

מתוק מדבש

בדרך שהוא זמן מרובה, דְּהָא לִית בֵּיהּ מְהִימְנוּתָא לפי שאין בו אמונה. (דף פ ע"א, ובבאוריניו כרך יא עמ' דש-שו)

רק העוסק בתורה יכול להמשיך נפש כשרה לבנו

תְנִינָן וְעוּד לַמְדֵנוּ, כִּי כֹל בַּר נֶשׁ דְּאֲזִיל בְּאֹרְחָא וְלִית עֲמִיָּה מְלִי דְאֹרִייתָא, אֲתַחֲיִיב בְּנַפְשִׁיהּ כֹּל אַדְמַס הַהוּלֵךְ בְּדֶרֶךְ וְאֵין עֲמוּ דְבַרֵי תוֹרָה, אִם נִיזֵק, הִרִי זֶה מִתַּחֲיִיב בְּנַפְשׁוֹ, כֹּל שְׁפָן מָאן דְּאֲזַדְדוּג בְּאֹרְחָא עִם מָאן דְּלִית בֵּיהּ מְהִימְנוּתָא כֹּל שֶׁכֵּן מִי שֶׁמִּתְחַבֵּר בְּדֶרֶךְ עִם מִי שֶׁאֵין בּוֹ אֲמוּנָה, דְּלֹא חָשִׁיב לִיקְרָא דְמֵאֲרִיָּה וְדִידִיָּה שֶׁלֹּא חָשִׁיב אֶת כְּבוֹד קוֹנֵנוּ לְעִסוּק בְּתוֹרָה שֶׁהוּא כְּבוֹד הַקְּב"ה, וְגַם אֵינוֹ חָס וְאֵינוֹ מַחֲשִׁיב אֶת הַכְּבוֹד שֶׁלּוֹ, כִּי אִם לֹא יַעֲסוּק בְּתוֹרָה, יִהְיֶה נִידוֹן בְּגִיָּהנָם בְּחֶרֶפָה וְקִלּוֹן, דְּלֹא חָס עַל נַפְשִׁיהּ שְׂאִישׁ זֶה הִמְתַּחֲבֵר עֲמוּ אֵינוֹ חָס עַל נַפְשׁוֹ. (רמ"ק ורמ"ו ומפרטים)

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מָאן דְּלֹא חָס עַל נַפְשִׁיהּ מִי שֶׁאֵינוֹ חָס עַל נַפְשׁוֹ לְעִסוּק בְּתוֹרָה לְתַקְנָהּ וּלְקִשְׁרָהּ בְּשׁוֹרְשָׁהּ, הֵיךְ יִשְׁלוֹף נַפְשָׁא דְכִשְׂרָא לְבָרִיָּה אֵיךְ יִכּוֹל לְהַמְשִׁיךְ נַפֶּשׁ כְּשֶׁרָה לְבֵנוּ, כִּי אִם הוּא בְּעִצְמוֹ אֵינוֹ מְקוֹשֵׁר לְמַעְלָה אֵיךְ יִמְשִׁיךְ נִשְׁמָה קְדוּשָׁה לְבֵנוּ, כִּי אֵין דֶּרֶךְ לְהַמְשִׁיךְ נִשְׁמָה אֵלָא עַל יְדֵי קְדוּשַׁת נִשְׁמָתוֹ, (ס"ג) וְעַל דָּא כְּתִיב וְעַל זֶה נֹאמַר אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אֵין חֲבִין. (דף פ ע"א, ובבאוריניו כרך יא עמ' שו-שו)

שאינו עוסק בתורה אין אמונתו אמונה אלא כמצות אנשים מלומדה, וּפְגִים הוּא מְכֻלָּא וְהוּא פְּגוּם מְכֹל, כִּי דַעָה חֶסֶת מֵה קִנִּית (מנרים דף מא ע"א), הִרִי שְׁחֶסֶר הוּא מְכֹל.

ומה שכתוב אָמְרָה לוֹ לְשׁוֹן נִסְתֵּר, מְקַשָּׁה אֹמְרָה לוֹ מִבְּעֵי לִיָּהּ בְּלִשׁוֹן נֹכַח, הֵינֵנוּ שִׁיבָא פִּתְיָ וְהַחֲסֵר לֵב לְכַאֵן וְאִגִּידָהּ לוֹ לְכוּ לְחַמוּ וְגו', כִּי הַכְּתוּב מִי פִּתְי יִסוּר הֵנָּה, הוּא דְבַרֵי חֲכַמַת הַתּוֹרָה שְׁקוֹרָאֵת לְפִתְי וְלַחֲסֵר לֵב תְּמִיד שִׁיסוּר הֵנָּה וְאִזּוּ אֹמְרָה לוֹ לְכוּ לְחַמוּ בְּלַחֲמֵי וְגו', הִרִי שֶׁהַחֲכָמָה מִמְשִׁיכָה אֶת אֲמִרְיָהּ, כְּמָה דַּאֲתָ אָמַר כְּמוֹ שֶׁנֹּאמַר אֹמְרָה לְא"ל סְלַעֵי שְׁכֹל זְמַן שֶׁאֵנִי בְּגִלּוֹת אֲנִי אֹמֵר לְא"ל חֲזִקִי לְמָה שְׁכַחְתִּינִי, אִם כֵּן מְהוּ אָמְרָה לְמָה כְּתוּב בְּלִשׁוֹן נִסְתֵּר, וּמְשִׁיב אֵלָא לְאֶכְלָלָא וּלְאַתּוּסְפָּא אֹרִייתָא דְלַעֲיִלָא אֵלָא שְׁבָא לְכֹלֹל וְלַהוֹסִיף אֶת הַתּוֹרָה שֶׁלְמַעְלָה שֶׁהִיא הַבִּינָה, שְׁעֵלִיָּה נֹאמַר וְאֵל תִּטּוֹשׁ תּוֹרַת אֲמֶךְ, וְהִיא נִעְלַמְתָּ לְכֵן כְּתוּב אֲמֵרָה בְּלִשׁוֹן נִסְתֵּר, דְּהִיא קְרִייתָהּ לִיָּהּ חֶסֶר לֵב שֶׁגַּם הִיא קוֹרָאֵת אוֹתוֹ חֶסֶר לֵב, שְׁפִירוּשׁוֹ פְּגִים מְמַהִימְנוּתָא שֶׁאֲמוּנָתוֹ פְּגוּמָה, כִּי בְּלֹא תוֹרָה אֵי אֲפֻשֵׁר לְהִיּוֹת אֲמוּנָתוֹ שְׁלִימָה.

דְּהִכִּי תְנִינָן כִּי כֵן לַמְדֵנוּ, כֹּל מָאן דְּלֹא אֲשַׁתְּדַל בְּאֹרִייתָא כֹּל מִי שֶׁאֵינוֹ עוֹסֵק בְּתוֹרָה, אָסִיר לְמַקְרַב לְגַבִּיָּה לְאַשְׁתַּתְּפָא בְּהַדְיָה וּלְמַעְבַּד בֵּיהּ סְחוּרְתָא אִסוּר הַתְּקַרְבַּת אֵלָיו וְלַהֲשַׁתֵּף עִמוֹ וְלַעֲשׂוֹת עִמוֹ מִסְחָר, וְכֹל שְׁפָן לְמַהֲרָ עֲמִיָּה בְּאֹרְחָא וְכֹל שֶׁכֵּן שֶׁאִסוּר לְלַכֵּת עִמוֹ

העבודה בעוה"ז היא לברר האור מתוך חשך הקליפות

קְדוּשִׁים תְּהִיּוּ פִי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה, רַבִּי יִצְחָק פָּתַח (ישעיה יח א) הוּי אֲרִיץ צִלְצֵל פְּנָפִים וְגו', וְכִי בִגִין דְּהִיא אֲרִיץ צִלְצֵל פְּנָפִים קִנְטוּרָא בִּיה אֲשִׁתְּכַח, דְּכְתִיב הוּי אֲרִיץ.

אָלָא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּשַׁעֲתָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְרָא עֲלְמָא, וּבַעַא לְגַלְאָה עֲמִיקְתָּא מְגוּ מְסִתְרָתָא, וְנִהוּרָא מְגוּ חֲשׂוּכָא, הוּוּ פְּלִילִין דָּא בְרָא, וּבִגִין כְּךָ מְגוּ חֲשׂוּכָא נִפְקַּנְהוּרָא, וּמְגוּ מְסִתְרָתָא נִפְקַּנְהוּרָא עֲמִיקָא, וְדָא נִפְקָא מִן דָּא, דְּמְגוּ טַב נִפְיָא בִישׁ, וּמְגוּ רַחֲמֵי נִפְיָא דִינָא.

וְכִלְא אֲתַפְּלִיל דָּא בְרָא, יִצְרַר טוֹב וְיִצְרַר רַע, יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, יִשְׂרָאֵל וּשְׂאָר עַמִּין, חֲנוּר וְאוּפְסָא, וְכִלְא חַד בְּחַד תְּלִיא.

המקדש עצמו במותר לו אין שולטין עליו בעלי הדין

תָּאנָא, אָמַר רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל עֲלְמָא פְּלָהוּ לָא אֲתַחְזִי אָלָא בְּחַד עֲטִירָא, דְּקוּטְפָא (ס"א דְקִיטוּפָא) בְּקִיטְרוּי, כַּד אֲתַדֵּן עֲלְמָא, בְּדִינָא פְּלִיל בְּרַחֲמֵי אֲתַדֵּן, וְאִי

מתוך מדבש

ועל ידי זה דְּמְגוּ טַב נִפְיָא בִישׁ מתוך הטוב שכבר נתברר, יוצא על ידי ביורר שני הרע והסיגים שנשארו בו עדיין, וכן ומְגוּ רַחֲמֵי נִפְיָא מתוך הרחמים יוצא הדין, דהיינו אחר הביורר נפרדת הקדושה לבדה והקליפה לבדה.

וְכִלְא אֲתַפְּלִיל דָּא בְרָא וְהַכֵּל נַכְלָל וּמַעוּרָב זֶה בּוּזָה, דְּהִינּוּ יִצְרַר טוֹב וְיִצְרַר רַע הֵם מַעוּרָבִים יַחַד, וְכֵן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא יִמִין וּשְׂמָאלָא גַם כֵּן כְּלוּלִים יַחַד, וְכֵן יִשְׂרָאֵל וּשְׂאָר עַמִּין, וְכֵן חֲנוּר וְאוּפְסָא לְבָן וּשְׁחוּרָא, (ה"ג הרמ"ק) וְכִלְא בְּחַד תְּלִיא וְהַכֵּל תְּלִיא בְּאֶחָד, דְּהִינּוּ בְּשׁוּרְשֵׁם שֶׁל מַעְלָה. (דף פ ע"ב, ובכיאורינו כרך יא עמ' שט-שיט)

המקדש עצמו במותר לו אין שולטין עליו בעלי הדין

תָּאנָא לְמַדְנָא, אָמַר רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל עֲלְמָא כֹּל הָעוֹלָם בְּכִלְלוּתָא, פְּלָהוּ וְכֹל הַפְּרָטִים שְׁבוּ, לָא אֲתַחְזִי אָלָא בְּחַד עֲטִירָא אֵינֶם נִרְאִים וְאֵינֶם לֵהֶם קִיּוֹם אֵלָא בְּעִטְרָה אַחַת שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת [השכינה], דְּקוּטְפָא בְּקִיטְרוּי הַמְדוּבָקָת בְּקִשְׁרָא שֶׁל דִּין וְרַחֲמִים הַכְּלוּלִים בָּהּ יַחַד, לְכֵן כַּד אֲתַדֵּן עֲלְמָא כְּשֶׁנִּידוֹן הָעוֹלָם, בְּדִינָא פְּלִיל בְּרַחֲמֵי אֲתַדֵּן בְּדִין הַכְּלוּל בְּרַחֲמִים הוּא

העבודה בעוה"ז היא לברר האור מתוך חשך הקליפות

קְדוּשִׁים תְּהִיּוּ פִי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה כְּדִי לְפַרְשׁ פְּסוּקַּי זֶה, רַבִּי יִצְחָק פָּתַח הַקְּדִים לְפַרְשׁ מַה שְׂכַתוּב הוּי אֲרִיץ צִלְצֵל פְּנָפִים וְגו', וְשָׂאֵל וְכִי בִגִין דְּהִיא אֲרִיץ צִלְצֵל פְּנָפִים וְכִי בִשְׁבִיל שֶׁהִיא אֲרִיץ הַמְצוּלְצֵלָת בְּכַנְפֵי הַעוֹפוֹת קִנְטוּרָא בִּיה אֲשִׁתְּכַח קִנְטוּר וּשְׁבוּר נִמְצָא בָּהּ, דְּכְתִיב הוּי אֲרִיץ שֶׁהוּא לְשׁוֹן צַעֲקַת שְׁבוּר.

וְהַשִּׁיב אָלָא אָמַר רַבִּי יִצְחָק הַקְּדִים וְאָמַר, כִּי בְּשַׁעֲתָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְרָא עֲלְמָא בְּשַׁעֲתָא שֶׁהִקְבִּי"ה בְּרָא אֶת הָעוֹלָם, וּבַעַא לְגַלְאָה עֲמִיקְתָּא מְגוּ מְסִתְרָתָא וְרָצָה לְגַלּוּת עֲמוּקוֹת מִתּוֹךְ הַנְּסִתְרוֹת, כְּלוּמַר שֶׁרָצָה לְבַרֵּר הַנִּיצוּצִין קְדִישִׁין שֶׁהִיוּ בְּלוּעִים בְּעוֹמֵק הַקְּלִיפּוֹת שֶׁהוּא מִקוּם הַהִסְתָּר, וְנִהוּרָא מְגוּ חֲשׂוּכָא וְלְגַלּוּת אֶת הָאֹרֶךְ מִתּוֹךְ חֲשֶׁךְ הַקְּלִיפּוֹת, הוּוּ פְּלִילִין דָּא בְרָא הִיוּ הָאֹרוֹת הַקְּדוּשִׁים כְּלוּלִים וּמַעוּרָבִים עִם הַקְּלִיפּוֹת, וּבִגִין כְּךָ מְגוּ חֲשׂוּכָא נִפְקַּנְהוּרָא וְלִכְךָ מִתּוֹךְ חֲשֶׁךְ הַקְּלִיפּוֹת נִתְּבַרְרוּ וְיִצְאוּ הָאֹרוֹת, וּמְגוּ מְסִתְרָתָא נִפְקַּנְהוּרָא עֲמִיקָא וּמִתּוֹךְ הַסְתָּר הַקְּלִיפּוֹת יִצָּא וְנִתְּגַלָּה מַה שֶׁהִיא בְּתוֹכָם בְּעוֹמֵק, וְדָא נִפְקָא מִן דָּא זֶה יִצָּא מִתּוֹךְ זֶה, וְזֶה עֲבוּדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם זֶה, לְהוֹצִיא תְּעוּלוֹמוֹת אוֹרָה מִתּוֹךְ חֲשֶׁךְ הַקְּלִיפּוֹת,

לְאוּ, לֹא יָכִיל עֲלֵמָא לְקַיְמָא אֲפִילוּ רִגְעָא חֲדָא, וְהָא אוּקִימָנָא מְלִי, כְּמָה דְכְתִיב (שם כו ט) כִּי כַּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לְאָרֶץ, צֶדֶק לְמַדּוּ יוֹשְׁבֵי תִבְל.

וְתִאֲנָא, בְּהוּא זְמַנָּא דְדִינָא תְלִיא בְּעֵלְמָא, וְצֶדֶק אֲתַעֲטָרָא בְּדִינוּי, כְּמָה מְאָרִי דְגִדְפִין מִתְעָרִי לְקַבְלֵי מְאָרִי דְדִינָא קִשְׂיָא, לְשִׁלְטָאָה בְּעֵלְמָא, פְּרָסִין גִּדְפִין מְהַאי סְטָרָא וּמְהַאי סְטָרָא, לְאַשְׁתַּחְא (ס"א לְאַשְׁחָא) בְּעֵלְמָא, כְּדִין מִתְעָרִין גִּדְפִין לְמַפְרֵס לֹון, וּלְאַשְׁתַּאבָּא (נ"א וּלְאַשְׁתַּחְפָּא) בְּדִינָא קִשְׂיָא, וְשִׂאטִין בְּעֵלְמָא לְאַבְאָשָׂא, כְּדִין כְּתִיב הוּי אֲרִץ צֶלְצֵל כְּנַפְיָם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, חֲמִינָא בְּנֵי עֲלֵמָא בְּחֻצֵיפּוֹתָא, בַּר אֵינּוֹן זְכָאֵי קִשׁוּט, וּבְגִין כֶּף פְּבִיכּוֹל כְּלָא הֲכִי אֲשַׁתְּכַח, אֲתָא לְאַתְדַּכָּאָה מְסִיעִין לִיה, אֲתִי לְאַסְתַּאבָּא כְּמָה דְאוּקִימָנָא וְנִטְמַתָּם בָּם.

פרשת קדושים היא כלל כל התורה

עַד דְּהוּוּ אֲזִלִּי, אֲשַׁפְּחוּ חַד בַּר נָשׁ בְּלִקְיִנְטָא דְקוֹסְטָא (ס"א בְּלִקְיִנְטָא דְקִיסְחָא), רְכִיב עַל סוּסָא,

מתוק מדבש

היינו לארץ העליונה שהיא המלכות, צֶלְצֵל כְּנַפְיָם בזמן שהיא מצולצלת מאותם בעלי כנפים התובעים ממנה לעשות דין בעולם. והובא כל זה כאן, להורות כי יזהר האדם לקדש עצמו במותר לו, כדי שלא ישלטו בו אלו בעלי הדינים לטמאותו, ולזה צייתה התורה הקדושה קדושים תהיו. (רמ"ק והלמ"ו ומק"מ)

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, חֲמִינָא בְּנֵי עֲלֵמָא בְּחֻצֵיפּוֹתָא רֵאִיתִי אַת בְּנֵי הָעוֹלָם שְׂמִתְנַהֲגִים בְּעוֹזוֹת וּבְחֻצֵיפּוֹת, בַּר אֵינּוֹן זְכָאֵי קִשׁוּט חוּץ מֵאוֹתָם צְדִיקֵי הָאֵמֶת שְׂמִתְנַהֲגִים בְּצִנִּיעוֹת, וּבְגִין כֶּף פְּבִיכּוֹל כְּלָא הֲכִי אֲשַׁתְּכַח וּבִשְׁבִיל זֶה כְּבִיכּוֹל כֹּל הַתְּנַהֲגוֹתָם גַּם בְּסִתְרָא נִמְצְאָתָא כֶּךָ, כִּי אֲתָא לְאַתְדַּכָּאָה מְסִיעִין לִיה הַבָּא לְטַהַר מְסִיעִין אוֹתוֹ, וְאוֹל הַבָּאִים לְטַהַר וּלְהַתְנַהֵג בְּבוֹשֶׁת פְּנִים, מְסִיעִים אוֹתָם לְהַנְהִיגָה הַקְּדוּשָׁה, אֲתִי לְאַסְתַּאבָּא הַבָּא לְהַטְמֵא בְּהַנְהִיגָה שֶׁל חֻצֵיפּוֹת מְטַמְּאִין אוֹתוֹ, כְּמָה דְאוּקִימָנָא כְּמוֹ שְׂבִיאוֹ חז"ל (נמס' יומא דף לט ע"א) עַל הַפְּסוּק וְנִטְמַתָּם בָּם. (דף פ ע"ב, וּבִבְיאוֹרֵינוּ כִּרְךָ יֵא עַמ' שִׁי-שִׁיב)

פרשת קדושים היא כלל כל התורה
עד דְּהוּוּ אֲזִלִּי אֲשַׁפְּחוּ חַד בַּר נָשׁ בְּעוֹד שְׁהִי הוֹלְכִים [רבי יוסי ורבי חייא] מִצְאוּ אָדָם אֶחָד, בְּלִקְיִנְטָא דְקוֹסְטָא שְׁנַכְנַס בְּגִינָה אַחַת, רְכִיב עַל סוּסָא וְהִי רֹכֵב עַל סוֹס וְדוֹרֵס וּמְקַלֵּק לְזוֹרְעִים שֶׁל חִבְרוּ בְּפִרְסוֹת הַסּוֹס, וּבְעַת רֹכֵבוֹ אֲשַׁמֵּיט יָדָיו לְחַד עֲנָפָא דְאֵילָנָא הַשְּׂמִיט יָדָיו לְעַנֵּף אֶחָד שֶׁל אֵילָן וְעַקַּר אֶת הָעֵנֶף, דְּהֵינּוּ עֲבִירָה

נִידוּן, וְאִי לָאוּ וְאִם לֹא הִיָּה הַדִּין כְּלוּל בְּרַחֲמִים, לָא יָכִיל עֲלֵמָא לְקַיְמָא אֲפִילוּ רִגְעָא חֲדָא לֹא הִיָּה הָעוֹלָם יָכוֹל לְהַתְקִיִּים אֲפִילוּ רִגְעָא אֶחָד, וְהָא אוּקִימָנָא מְלִי וְהִיָּה כְּבוֹר בִּיאֲרֵנוּ עֵינִין זֶה (לעיל דף סז ע"ב), כְּמָה דְכְתִיב כְּמוֹ שְׁנֵאמַר כִּי כַּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לְאָרֶץ פִּירוּשׁ כְּשִׁבְחֵינָת הַתְּפָאֶרֶת שֶׁהוּא סוֹד הַמִּשְׁפָּט מִמְתִּיק אֶת דִּינֵי הַמְּלָכוֹת הַנִּקְרָאוֹת אֲרִץ, צֶדֶק לְמַדּוּ יוֹשְׁבֵי תִבְל אִז אֶת הַדִּין הַמְּתוֹק הַנִּקְרָא צֶדֶק, לְמַדּוּ וְנִתְרַגְּלוּ בְּנֵי אָדָם לְקַבְּלוֹ, כִּי כַּאֲשֶׁר הַדִּין הוּא בְּהַמְתָּקָה אֲפִשֶׁר לְקַבְּלוֹ וּלְסוּבְלוֹ. (רמ"ק ומפרשים)

וְתִאֲנָא וּלְמַדְנוּ בְּהוּא זְמַנָּא דְדִינָא תְלִיא בְּעֵלְמָא בְּעַת הַהוּא שֶׁהִדִּין תְּלוּי בְּעוֹלָם, וְצֶדֶק אֲתַעֲטָרָא בְּדִינוּי וְצֶדֶק שֶׁהִיא הַמְּלָכוֹת מִתְעַטֶּרֶת בְּדִין, דְּהֵינּוּ כְּשֶׁהִיא מְקַבֵּלֶת אֶת הַדִּין מִגְּבוּרָה דְתְּפָאֶרֶת, אִז כְּמָה מְאָרִי דְגִדְפִין מִתְעָרִי לְקַבְלֵי מְאָרִי דְדִינָא קִשְׂיָא לְשִׁלְטָאָה בְּעֵלְמָא כְּמָה מְלָאכִים בְּעַלֵי כְּנָפִים מִתְעוֹרְרִים כְּנֹגַד בְּעַל הַדִּין הַקִּשְׁיָה שֶׁהוּא הַמְּלָכוֹת לְקַבֵּל מִמֶּנָּה כַּח הַדִּין כְּדִי לְשַׁלּוֹט וּלְפַעוּל דִּין בְּעוֹלָם, וְאוֹל מְלָאכִי הַדִּין פְּרָסִין גִּדְפִין מְהַאי סְטָרָא וּמְהַאי סְטָרָא לְאַשְׁחָאָה בְּעֵלְמָא פּוֹרְשִׁים כְּנִפְיָהֶם מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה לְשׁוֹטֵט בְּעוֹלָם וּלְהַשְׁגִּיחַ עַל הַחֲטָאִים שְׁעוֹשִׂים בְּנֵי הָעוֹלָם, כְּדִין אִם הַחֲטָאִים מִתְרַבִּים, אִז מִתְעָרִין גִּדְפִין לְמַפְרֵס לֹון וּלְאַשְׁתַּאבָּא בְּדִינָא קִשְׂיָא מִתְעוֹרְרִים אוֹתָם בְּעַלֵי כְּנָפִים לְפָרוֹשׁ אוֹתָם כְּדִי לְשַׁאוֹב דִּין הַקִּשְׁיָה מִן הַמְּלָכוֹת, וְשִׂאטִין בְּעֵלְמָא לְאַבְאָשָׂא וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם לְהַרְעוּ וּלְפַעוּל דִּין, כְּדִין כְּתִיב אִז נֵאמַר הוּי אֲרִץ

אֲשֶׁמִיט יְדוּי לְחַד עֲנָפָא דְאִילָנָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָאִי הוּא דְכָתִיב וְהִתְקַדְּשֶׁתָּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים, אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ מִלְמַטָּה, מְקַדְּשִׁין אוֹתוֹ מִלְמַעְלָה, הֲדָא הוּא דְכָתִיב, קְדוֹשִׁים תְּהִיוּ פִי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהו"ה.

תָּאנִי רַבִּי אַבָּא, פְּרַשְׁתָּא דָּא פְּלָא דְאוּרִייתָא הִיא, וְחוֹתְמָא דְקוּשְׁטָא דְגוֹשְׁפִּנְקָא הִיא.

מתוק מדבש

כי בה כלולות בקצרה רוב מצות התורה (כפרש"י בריש הפרשה, מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל מפני שרוב גופי התורה תלויין בה), וְחוֹתְמָא דְקוּשְׁטָא דְגוֹשְׁפִּנְקָא הִיא והיא חותם האמת של הטבעת, (כי היו רגילים לחתום בטבעת), ור"ל שפרשה זו שכוללת רוב מצות התורה שבכתב שהיא סוד בחינת התפארת הנקרא חותם אמת, אי אפשר להבינה אלא על ידי תורה שבעל פה שהיא סוד המלכות הנקראת טבעת, כי היא כוללת את כל התורה שבכתב שהיא תורת אמת. (דף פא ע"א, ובביאורינו כרך יא עמ' שטו-שטז)

גוררת עבירה, אָמַר רַבִּי יוֹסִי לרבי חייא הָאִי הוּא דְכָתִיב זהו שכתוב וְהִתְקַדְּשֶׁתָּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים ואמרו חז"ל, אם אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ מִלְמַטָּה, מְקַדְּשִׁין אוֹתוֹ מִלְמַעְלָה, הֲדָא הוּא דְכָתִיב זהו שכתוב קְדוֹשִׁים תְּהִיוּ פִי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהו"ה הרי מי שמתחיל לקדש עצמו מקדשים אותו יותר מן השמים, וכן להיפך הבא ליטמא פותחין לו, לכן זה האיש שהתחיל לעשות עבירה בדריסת הזרעים של חברו, וגם רכב על סוסיא נקבה, הרי שבא ליטמא, לכן בא לעבירה אחרת של עקירת ענף וקלקול נטיעות חברו במזיד. (רמ"ק ומפרשים)

תָּאנִי רַבִּי אַבָּא, פְּרַשְׁתָּא דָּא פְּלָא דְאוּרִייתָא הִיא פרשה זו של קדושים תהיו היא כלל כל התורה,

שובח דא שירתא

ע"כ בני ואחיי: תרגילו עצמכם ללמוד בדברי הזוהר והתיקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפילו אמירה בעלמא מן השפתיים סגולה ותיקון הנפש מאד, ובפרט ספר התיקונים שהם תיקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת. (בהקדמת ספר עצי עדן - קאמרנא ז"ל)

ידוע עדותו הנאמנה של רבי אריה שכטר זצ"ל שזכה ללמוד בחברותא עם מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי זצוק"ל, והוא התחנן וביקש מר' אריה שילמד את הזוהר הקדוש לפחות פעם אחת, ואמר שבאלף השביעי יתגלו סודות רבים בזוהר הקדוש ועיני האנשים יהיו בורקות מרוב אושר ומרוב התענוג העצום שיהיה להם, ומי שלא ילמד לפחת פעם אחת את הזוהר יתאבל על ליבו על ההפסד הגדול שהפסיד בכך שלא הבין כלום...

פרשת קדושים תשפ"ב

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

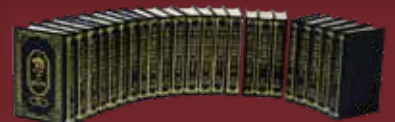
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בים
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות: